

Sygn. akt III W 1133/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Ewa Modlińska

po rozpoznaniu w dniach 10 marca 2015 r., 29 kwietnia 2015 r., 8 czerwca 2015r. i 12 czerwca 2015r.

sprawy:

W. S.,

urodz. (...) w E.,

syna F., W. z domu B.,

obwinionego o to, że:

w dniu 13 sierpnia 2014 r. ok. godz. 7:50 w miejscowości W.woj. (...)przy ul. (...)kierował autobusem linii (...) marki F.o nr. rej. (...)na drodze publicznej nie mając do tego uprawnienia jak również wymaganych dokumentów w postaci dowodu rejestracyjnego pojazdu, przy czym w tym samym miejscu i czasie podczas wykonywania przewozu drogowego osób nie posiadał przy sobie dokumentu potwierdzającego ukończenie wymaganego szkolenia,

tj. za wykroczenie z art. 92 ust. 1 Ustawy o transporcie drogowym, 94 § 1 i 95 k.w.

I. obwinionego W. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 92 ust. 1 Ustawy z dnia 06.09.2001r. o transporcie drogowym, art. 94 § 1 k.w. i art. 95 k.w. i za czyn ten na podstawie art. 9 § 2 k.w. w zw. z art. 94 § 1 k.w. wymierza mu łącznie karę grzywny w wysokości 500 zł (pięćset złotych);

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 50 złotych tytułem opłaty.

Sygnatura akt III W 1133/14

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono

następujący stan faktyczny:

W dniu 13 sierpnia 2014r. około godz. 7.50 w W.przy ul. (...)przy posesji nr (...)funkcjonariusze Policji G. M.i R. J.zatrzymali do kontroli drogowej pojazd marki F. (...)o numerze rejestracyjnym (...)autobus linii nr (...)należący do Przedsiębiorstwa (...). Kierującym wyżej wymienionym pojazdem był obwiniony W. S.. W pojeździe znajdowało się dwóch pasażerów, którzy jechali na grzyby. Obwiniony W. S.nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami wymagającymi prawa jazdy kategorii „D” ani dokumentu potwierdzającego ukończenie szkolenia wymaganego w związku z wykonywaniem przewozu drogowego. W trakcie kontroli obwiniony W. S.nie posiadał także dowodu rejestracyjnego tego pojazdu albowiem dokument ów uprzednio zastał zatrzymany przez Policję.

Obwinionemu zaproponowano mandat w wysokości 1300 złotych. Obwiniony odmówił przyjęcia mandatu. Pojazd został zabezpieczony przez właściciela T. S..

Dowód:

notatka urzędowa z dnia 13 sierpnia 2014r./k- 2/

protokół kontroli drogowej /k- 4/

zeznania świadków:

R. J. /k- 37-38/

G. M. /k- 38-39/

wyjaśnienia obwinionego W. S. /k- 8, 28, 39/

Pojazd marki F. (...) nr rej. (...), którym poruszał się obwiniony W. S. został sklasyfikowany jako pojazd kategorii M2 -autobus z liczbą miejsc siedzących 14 , liczbą miejsc stojących 0 .

Dowód:

pismo Starostwa Powiatowego w W. z dnia 28 maja 2015r./k- 46.

Według obowiązującego w okresie od dnia 30 września 2011r. do dnia 30 września 2016r. rozkładu jazdy linii komunikacyjnej regularnej nr (...) G.– Z.–N.– W.obsługiwanej przez Przedsiębiorstwo (...)z/s w W.autobus jadąc z W.do G.miał przystanek przy ul. (...)o godz. 7 34.

Dowód:

rozkład jazdy na linii komunikacyjnej regularnej nr (...) G.– Z.–N.– W.i z powrotem/k- 44-45/

Obwiniony W. S.nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Słuchany na Komisariacie Policji odmówił składania wyjaśnień, przed sądem przyznał , że jechał pojazdem wskazanym w zarzucie, ale „nie na linii tylko na warsztat do J.” , w związku z czym nie miał obowiązku okazania dokumentu potwierdzającego ukończenie wymaganego szkolenia . Podał, że posiada prawo jazdy kategorii „B”, nie posiada prawa jazdy kategorii „D”. Obwiniony wyjaśnił, że kierowany przez niego pojazd nie wymagał posiadania prawa jazdy kategorii ” D ” gdyż był to pojazd do 3, 5 tony, nie pamięta czy pojazd był oznaczony jako autobus linii nr (...), w pojeździe tym znajdowało się dwóch jego znajomych, których podwoził na grzyby . Wskazał, że był zatrudniony na umowę zlecenie przez J. S., zajmował się logistyką i organizacją wycieczek , sporadycznie przewoził pasażerów , najczęściej jeździł na warsztaty oraz do tankowania . Obwiniony nadto podał, że Policjanci zatrzymali go o 7.50 a autobus rejsowy zaczyna kurs o 7.55 z ulicy (...).

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu nadto zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina obwinionego W. S.co do popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości . Na powyższe wskazują zeznania świadków R. J.i G. M., protokół kontroli drogowej i notatka urzędowa z dnia 3 sierpnia 2014r. oraz częściowo wyjaśnienia samego obwinionego . Potwierdzeniem sprawstwa obwinionego są nadto Pismo Starostwa Powiatowego w W.z dnia 28 maja 2015r.i rozkład jazdy linii komunikacyjnej regularnej nr (...)G.– Z.–N.– W.i z powrotem. Zeznania świadków R. J.i G. M.są spójne , logiczne , wzajemnie ze sobą korespondujące i znajdujące pełne odzwierciedlenie we wskazanej wyżej dokumentacji. Obaj świadkowie zgodnie przedstawili przebieg i okoliczności kontroli oraz wykonywane w jej toku czynności i stwierdzone naruszenia a także podali , że pojazdem kierowanym przez obwinionego oznaczonym jako pojazd liniowy linii nr (...)wykonywany był przewóz drogowy osób, o czym świadczyła trasa przejazdu oraz obecność dwóch pasażerów, którzy zapłacili za przejazd . Świadek R. J.podał, że

w trakcie kontroli obwiniony przyznał, że wykonywał przewóz liniowy i wskazał, że „jak dadzą mu zarobić to wsiądzie nawet do boeinga „ oraz , stwierdził , że ” pan S.wie, że nie ma kategorii D i że nadal będzie jeździł bo musi na siebie zarobić”. Powyższe okoliczności potwierdził w swoich zeznaniach także świadek G. M.. Odnosząc się do wyjaśnień obwinionego pozostających w sprzeczności z zeznaniami wskazanymi wyżej świadków oraz opisana dokumentacją, zdaniem sądu należy potraktować je wyłącznie w kategoriach przyjętej linii obrony.

W tych okolicznościach sąd uznał, że obwiniony W. S. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona wykroczeń z art. 92 ust 1 ustawy z dnia 6.09.2001r. o transporcie drogowym , art. 94§1 kw i art. 95 kw .

Stosownie do art. 92 ust 1 ustawy z dnia 6.09.2001r. o transporcie drogowym kierujący wykonujący przewóz drogowy z naruszeniem obowiązków lub warunków przewozu drogowego, podlega karze grzywny w wysokości do 2.000 złotych. Art. 92 ust 2 tej ustawy przewiduje, że wykaz naruszeń, o których mowa w ust. 1, oraz wysokości grzywnien za poszczególne naruszenia określa załącznik nr 1 do ustawy. Nieokazanie dokumentu potwierdzającego ukończenie szkolenia wymaganego w związku z wykonywaniem przewozu drogowego znajduje się w załączniku nr 1 pkt. 2 do ustawy . Po myśli art. 94 § 1 kw kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu prowadzi pojazd, nie mając do tego uprawnienia, podlega karze grzywny. Zgodnie z art. 6 ust 1 pkt.10 ustawy z dnia 5 stycznia 2011r. o kierujących pojazdami do kierowania autobusem wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii „D”. Natomiast stosownie do art. 2 pkt. 41 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. prawo o ruchu drogowym autobus to pojazd samochodowy przeznaczony konstrukcyjnie do przewozu więcej niż 9 osób . Jak wynika z pisma Starostwa Powiatowego w W.z dnia 28 maja 2015r pojazd marki F. (...)nr rej. (...), którym poruszał się obwiniony W. S.został sklasyfikowany jako pojazd kategorii M2 -autobus z liczbą miejsc siedzących 14 , liczbą miejsc stojących wobec czego do kierowania tym pojazdem wymagane było posiadanie prawa jazdy kategorii „D”. Art. 95 kw stanowi, że kto prowadzi na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu pojazd, nie mając przy sobie wymaganych dokumentów podlega karze grzywny do 250 złotych albo karze nagany. Stosownie do art. 38 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu wymagane dla danego rodzaju pojazdu lub kierującego:

1)dokument stwierdzający uprawnienie do kierowania pojazdem;

2)dokument stwierdzający dopuszczenie pojazdu do ruchu

Obwiniony W. S. w dniu 13 sierpnia 2014r. około godz. 7.50 w W. przy ul. (...) kierował autobusem linii nr (...) marki F. (...) o nr rej. (...) na drodze publicznej nie mając do tego uprawnienia oraz wymaganych dokumentów w postaci dowodu rejestracyjnego pojazdu oraz nie posiadał przy sobie dokumentu potwierdzającego ukończenie wymaganego szkolenia wobec czego przyjęta przez oskarżyciela publicznego kwalifikacja prawna czynu nie może budzić żadnych wątpliwości . W myśl art. 9§2 kw jeżeli jednocześnie orzeka się za ukaraniu za dwa lub więcej wykroczeń wymierza się łącznie karę w granicach zagrożenia określonych w przepisie przewidującym najsurowszą karę , co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu środków karnych na podstawie innych naruszanych przepisów . Wobec powyższego przepis art. 94§1 kw stanowił podstawę wymiaru kary orzeczonej wobec obwinionego W. S.. Wymierzając obwinionemu karę sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się wielością oraz wagą naruszonych przez obwinionego podczas jazdy norm prawnych. Okoliczności łagodzących sąd się nie dopatrzył .

W ocenie sądu wymierzona obwinionemu W. S. łącznie kara grzywny w kwocie 500 złotych jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego jak i społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia zapobiegawcze i wychowawcze cele kary, stopień winy oraz właściwości i warunki osobiste sprawcy i jego osobowość. Przy wymiarze grzywny sąd baczyl na wysokość deklarowanych dochodów. W tej sytuacji obwiniony z jednej strony odczuje dolegliwość orzeczonej kary z drugiej zaś ma możliwości finansowe by orzeczoną grzywnę uiścić . Na podstawie art. 118 §1 i 3 kpw obciążono obwinionego wydatkami postępowania w łącznej wysokości 100 złotych określonej stosownie do art. 118§ 4 kpw Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania

w sprawach o wykroczenia / §1 pkt 1 wskazanego rozporządzenia /. O opłacie orzeczono stosownie do treści art. 21 pkt. 2 w zw. z art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych .